

Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност

(обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2007 г. – бр. 37 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 41, 52, 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 12, 23, 74 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 77 и 99 от 2011 г., бр. 54, 94 и 103 от 2012 г., бр. 23, 30, 68, 98, 101, 104 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 41, 79, 94 и 95 от 2015 г., бр. 58, 60, 74, 88, 95 и 97 от 2016 г., бр. 85, 92, 96 и 97 от 2017 г., бр. 24, 65 и 98 от 2018 г., бр. 24, 33, 96, 100, 101 и 102 от 2019 г., бр. 14, 18, 52, 55, 71, 104 и 107 от 2020 г. и бр. 17 от 2021 г.)

§ 1. В чл. 14а се създават ал. 16, 17 и 18:

„(16) Алинея 7 не се прилага за доставките по ал. 6, т. 1 на дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, независимо дали е приложен режимът по чл. 157а.

(17) Алинея 7 не се прилага за доставките по ал. 6, т. 2 на дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, когато за тези доставки не е приложен режимът по чл. 157а.

(18) В случаите по ал. 6 изпращането или транспортирането на стоката се отнася само за доставката, извършена от данъчно задълженото лице, което управлява електронния интерфейс към получател – данъчно незадълженото лице.“

§ 2. В чл. 20, ал. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „при условие че данъкът върху тези стоки се декларира в съответствие с чл. 159а.“.

§ 3. В чл. 20б ал. 5 се изменя така:

„(5) Правото на избор по ал. 4 от доставчик, който е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване само на територията на страната, се упражнява по реда на чл. 156, ал. 16 или по правилата за регистрация за целите на данъка върху добавената стойност на съответната държава членка, в която:

1. получателят е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване при доставка на далекосъобщителните услуги, услугите за радио- и телевизионно излъчване и услугите, извършвани по електронен път;

2. завършва изпращането или транспортирането на стоката до получателя при доставка на вътреобщностна дистанционна продажба на стоки.“

§ 4. В чл. 35а след думите „нулева ставка“ се добавя „с място на изпълнение на територията на страната“.

§ 5. В чл. 57б, т. 1, буква „е“ думата „установено“ се заличава.

§ 6. В чл. 57г, ал. 3 думата „вноса“ се заменя с „приемането на пратката от получателя, за когото е предназначена“.

§ 7. В чл. 57д, ал. 2 думата „вносителя“ се заменя с „лицето“.

§ 8. В чл. 58 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1, т. 2 се създава буква „г“:

„г) Европейската комисия или от агенция или орган, създадени съгласно правото на Европейския съюз, когато Европейската комисия или такава агенция или орган внасят тези стоки при изпълнението на задачи, възложени им от правото на Европейския съюз в отговор на пандемията от COVID-19, с изключение на внесените стоки, които се използват незабавно или на по-късна дата от Европейската комисия или от такава агенция или орган за последващи доставки срещу възнаграждение;“

2. В ал. 2 се създава изречение второ:

„Когато Европейската комисия или агенция или орган, създадени съгласно правото на Европейския съюз при вноса на стоките по ал. 1, т. 2, буква „г“ не разполага с писмени документи, удостоверяващи, че вноса на стоките е в изпълнение на задачи, възложени им от правото на Европейския съюз или стоките ще се използват незабавно или на по-късна дата от Европейската комисия или от такава агенция или орган за последващи доставки срещу възнаграждение, данъкът по вноса става изискуем от Европейската комисия или агенция или орган, създадени съгласно правото на Европейския съюз.“

§ 9. В чл. 65, ал. 2 т. 1 се отменя.

§ 10. В чл. 70 ал. 4 се изменя така:

„(4) Няма право на данъчен кредит:

1. лице, регистрирано по чл. 97а, чл. 99, ал. 1 – 6 и чл. 100, ал. 2;
2. лице, установено на територията на страната, регистрирано само по чл. 156 и 157а.“

§ 11. Създава се чл. 73в:

„Право на приспадане на данъчен кредит при грешно данъчно третиране на доставка, установено с влязъл в сила ревизионен акт

Чл. 73в. (1) При грешно данъчно третиране на доставка, установено с влязъл в сила ревизионен акт, регистрираното лице може да упражни право на приспадане на данъчен кредит, когато са налице изискванията на чл. 69 и 71, въз основа на издаден нов документ по чл. 117б, ал. 1, при условие, че задължението, което е установено с акта е внесено в държавния бюджет по сметка на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите или прихванато по чл. 92.

(2) Правото по ал. 1 може да бъде упражнено въз основа на издадени нови данъчни документи само при условие, че лицето притежава протокол по чл. 117б, ал. 3.

(3) Алинея 1 се прилага и когато с влязъл в сила ревизионен акт на регистрирано лице - доставчик е установено грешно данъчно третиране на доставка, за която размерът на данъка по доставката не е бил изменен.

(4) Правото по ал. 1 се упражнява през данъчния период, през който е издаден новият документ, или в един от следващите 12 данъчни периода.

(5) При грешно данъчно третиране на доставка, установено с влязъл в сила ревизионен акт, регистрирано лице може да упражни право на приспадане на данъчен кредит, когато са налице изискванията на чл. 69 и 71, въз основа на издаден документ по чл. 117б, ал. 8, при условие че задължението, което е установено с акта е внесено в държавния бюджет по сметка на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите или прихванато по чл. 92.

(6) Правото по ал. 5 се упражнява през данъчния период, през който е издаден документът, или в един от следващите 12 данъчни периода.“

§ 12. Създава се чл. 80а:

„Корекции при грешно данъчно третиране на доставка, установено с влязъл в сила ревизионен акт

Чл. 80а. Регистрираните лица могат да извършват корекции на начислен данък или ползван данъчен кредит при грешно данъчно третиране на доставка, установено с влязъл в сила ревизионен акт, при условие че установеното с акта задължение е внесено в държавния бюджет по сметка на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите или прихванато по чл. 92.“

§ 13. В чл. 83 се създава ал. 3:

„(3) Когато не са налице условията на чл. 57а или 57б, лице платец на данъка по ал. 1 е получателят – данъчно незадължено лице, за когото е предназначена пратката.“

§ 14. Член 85а се отменя.

§ 15. В чл. 87 ал. 3 се изменя така:

„(3) Първият данъчен период обхваща времето от датата на връчването на акта за регистрация, включително, до края на данъчния период, освен в случаите по глава осемнадесета.“

§ 16. В глава осма се създава чл. 93а:

„Възстановяване на недължимо платен данък

Чл. 93а. В случаите на грешно данъчно третиране на доставка, установено с влезли в сила ревизионни актове при доставчика и получателя, при условие че установеното с актове задължение е внесено в държавния бюджет по сметка на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите или прихванато по чл. 92, Националната агенция за приходите възстановява недължимо платени или събрани суми по реда на чл. 128 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс след обективна преценка коя от страните по доставката е понесла неправомерно тежестта на данъка.“

§ 17. В чл. 96 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 9 думите „или право за регистрация по чл. 154, 156 и 157а“ се заличават.

2. Създава се ал. 13:

„(13) Алинея 9 не се прилага в случаите, когато данъчно задължено лице по чл. 95, ал. 2 извършва само доставки, за които е регистрирано по чл. 154, 156 и 157а.“

§ 18. В чл. 107 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 4 се изменя така:

„4. прекратяването на юридическото лице:

а) без ликвидация;

б) с ликвидация, освен ако юридическото лице не избере да остане регистрирано до датата на заличаването му от търговския регистър; правото на избор се упражнява чрез подаване на декларация в съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в 14-дневен срок от настъпване на обстоятелството; в този случай ликвидаторът (ликвидаторите) отговаря солидарно за дължимия данък през периода на ликвидацията;“

2. Създават се т. 6 и 7:

„ 6. прекратяване на неперсонифицираното лице или осигурителната каса;

7. заличаване на клонове на чуждестранни юридически лица.“

§ 19. В чл. 108 се създава ал. 4:

„(4) Основание за дерегистрация по избор възниква, когато данъчно задължено лице, регистрирано на основание чл. 96, ал. 9, започне да извършва само доставки, за които се прилага режим в Съюза, режим извън Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, и се регистрира в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза, режим в Съюза или за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, или се регистрира в страната по чл. 154 или 157а.“

§ 20. В чл. 109 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 се създава изречение второ: „В случаите по чл. 108, ал. 4 регистрираното лице подава в 14-дневен срок от настъпване на съответното обстоятелство заявление за дерегистрация в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите - София“.

2. Алинея 7 се изменя така:

„(7) В случаите по ал. 2, изречение първо за дата на дерегистрацията се смята датата на връчването на акта за дерегистрация по ал. 5.“

3. Създава се ал. 8:

„(8) В случаите по ал. 2, изречение второ за дата на дерегистрацията се смята датата на регистрация на лицето в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза, режим в Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, или датата на регистрация в страната по чл. 154 или 157а.“

§ 21. В чл. 110 се правят следните изменения:

1. В ал. 1, т. 1 думите „чл. 107, т. 1, 2 и 5“ се заменят с „чл. 107, т. 1 и 2.“

2. В ал. 2 думите „освен в случаите по чл. 107, т. 5“ се заличават.

§ 22. В чл. 113 се създава ал. 15:

„(15) Данъчно задължено лице, включително което управлява електронен интерфейс, не прилага ал. 3 за извършена доставка на вътреобщностна дистанционна продажба на стоки или вътрешни дистанционни продажби на стоки, когато лицето не е регистрирано за прилагане на режим в Съюза по този закон.“

§ 23. В чл. 114 се създава ал. 13:

„(13) Когато регистрирано лице документира доставка в случаите на чл. 117б, ал. 8, освен реквизитите по ал. 1, във фактурата се посочва номерът на влезлия в сила ревизионен акт, с който е установено грешното данъчно третиране на доставката и датата на внасяне на задължението по него.“

§ 24. В чл. 116 се създава ал. 6:

„(6) За погрешно съставени документи се смятат и издадените фактури и известия към тях, в които за доставката е приложена грешна ставка на данъка в резултат на грешно данъчно третиране на доставката.“

§ 25. Създава се чл. 117а:

„Коригиране на протоколи

Чл. 117а. (1) Поправки и добавки в протоколите не се разрешават. Погрешно съставени или поправени протоколи се анулират и се издават нови.

(2) За погрешно съставени протоколи се смятат и протоколи, в които не е начислен данък, въпреки че е следвало да бъде начислен.

(3) За погрешно съставени протоколи се смятат и издадените протоколи, в които е начислен данък, въпреки че не е следвало да бъде начислен.

(4) За погрешно съставени протоколи се смятат и издадените протоколи, в които за доставката е приложена грешна ставка на данъка в резултат на грешно данъчно третиране на доставката.

(5) Когато погрешно съставени протоколи са отразени в отчетните регистри на получателя, за анулирането не се съставя протокол, а в погрешно съставения се посочва основанието за анулиране.

(6) Всички екземпляри на анулираните протоколи се съхраняват при издателя, а отчитането им от получателя се извършва по ред, определен с правилника за прилагане на закона.“

§ 26. Създава се чл. 117б:

„Коригиране на данъчни документи при грешно данъчно третиране на доставка, установено с влязъл в сила ревизионен акт

Чл. 117б. (1) Съставени данъчни документи по чл. 112, ал. 1 при грешно данъчно третиране на доставка, установено с влязъл в сила ревизионен акт, могат да се анулират и да се издадат нови, ако са изпълнени условията по чл. 80а.

(2) Алинея 1 се прилага за издадените данъчни документи, в които е:

1. начислен данък, въпреки че не е следвало да бъде начислен;
2. не е начислен данък, въпреки че е следвало да бъде начислен;
3. приложена грешна ставка на данъка.

(3) Когато данъчните документи по чл. 112, ал. 1 са отразени в отчетните регистри на доставчика или получателя в случаите на ал. 1, за анулирането се съставя протокол - за всяка от страните и се издава нов данъчен документ.

(4) Протоколът за анулиране по ал. 3 от регистрирано лице-доставчик трябва да съдържа:

1. основанието за анулиране;
2. номер и дата на документа по чл. 112, ал. 1, т. 1 и 2, който се анулира;
3. номера и датата на издадения нов документ;
4. подпис на лицата, съставили протокола за всяка от страните.

(5) Протоколът за анулиране по ал. 3 от регистрирано лице -получател трябва да съдържа:

1. основанието за анулиране;
2. номер и дата на документа по чл. 112, ал. 1, т. 1 и 2, който се анулира или номер и дата на документа по ал. 8;
3. номер и дата на документа по чл. 112, ал. 1, т. 3, който се анулира;
4. подпис на лицата, съставили протокола за всяка от страните.

(6) Протоколът по ал. 3 се издава не по-късно от последния ден от календарния месец, следващ месеца на влизане в сила на ревизионния акт.

(7) Всички екземпляри на анулираните документи се съхраняват при издателя.

(8) Когато с влязъл в сила ревизионен акт на регистрирано лице - доставчик е установено задължение в резултат на грешно данъчно третиране на доставка, което е внесено или прихванато, доставчикът може да издаде документ, когато за тази доставка не е издаден документ по чл. 112, ал. 1, т. 1 и 2.“

§ 27. В чл. 118, ал. 3 в изречение трето накрая се поставя запетая и се добавя „като това се отнася за случаите, когато мястото на изпълнение на доставката е на

територията на страната.“

§ 28. В чл. 124 се създават ал. 10-13:

„(10) Лицата, които не са регистрирани на основание чл. 157а, не отразяват в дневника за продажбите данъчните документи, издадени във връзка с извършените доставки на дистанционна продажба на стоки, внасяни от трети страни или територии, които са с място на изпълнение на територията на страната.

(11) Когато с влязъл в сила ревизионен акт на регистрирано лице–получател е установено грешно данъчно третиране на доставка, в резултат на което не е налице право на приспадане на данъчен кредит и е извършена корекция по чл. 80а, документите по чл. 117б се отразяват в отчетните регистри:

1. от регистрираното лице–получател, като анулираните документи се отразяват със стойност нула, а новоиздадените документи по общия ред на закона;

2. от регистрираното лице–доставчик, като анулираните документи се отразяват с противоположен знак, а новоиздадените документи по общия ред на закона.

(12) Когато с влязъл в сила ревизионен акт на регистрирано лице-доставчик е установено грешно данъчно третиране на доставка, в резултат на което е начислен данък и е извършена корекция по чл. 80а, документите по чл. 117б се отразяват в отчетните регистри:

1. от регистрираното лице-получател, като анулираните документи се отразяват с противоположен знак, а новоиздадените документи по общия ред на закона;

2. от регистрираното лице-доставчик, като анулираните документи и новоиздадените документи се отразяват със стойност нула.

(13) Когато с влязъл в сила ревизионен акт на регистрирано лице-доставчик е установено грешно данъчно третиране на доставка, което грешно данъчно третиране не е променено с акта на основание чл. 85 и е извършена корекция по чл. 80а, документите по чл. 117б се отразяват в отчетните регистри :

1. от регистрираното лице-получател, като анулираните документи се отразяват с противоположен знак, а новоиздадените документи по общия ред на закона;

2. от регистрираното лице-доставчик, като анулираните документи се отразяват с противоположен знак, а новоиздадените документи по общия ред на закона.“

§ 29. В чл. 125 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) За всеки данъчен период регистрираното по чл. 96, 97, 97а, 99, 100, ал. 1 и 2 лице подава справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124.“

2. Създава се ал. 14:

„(14) Лицето по ал. 1, когато е регистрирано по чл. 154, 156 и 157а, подава справка-декларацията и по чл. 159, ал. 4 и чл. 159а, ал. 2. Данъчно задължено лице, установено на територията на страната, регистрирано само по 156 и 157а, подава единствено справка-декларацията по чл. 159, ал. 4 и чл. 159а, ал. 2.“

§ 30. В чл. 131в, ал. 2 т. 3 се отменя.

§ 31. В чл. 135 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Представителят по чл. 157а, ал. 2 се счита за акредитиран представител на лицето по чл. 157а, ал. 3 и е лице, което не е в процедура по ликвидация или не е обявено в несъстоятелност и няма изискуеми и неизплатени данъчни задължения и

задължения за осигурителни вноски, събирани от Националната агенция за приходите.“

2. Създава се ал. 5:

„(5) Акредитираният представител по ал. 4 представлява лицето по чл. 157а, ал. 3 по всички негови данъчни правоотношения по режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии и отговаря солидарно и неограничено за задълженията по този режим.“

§ 32. В чл. 152, ал. 3, т. 1 накрая се добавя „или извън него“.

§ 33. В чл. 154, ал. 9 изречение второ се изменя така:

„В тези случаи датата на регистрацията по този член е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на подаване на заявлението за регистрацията по електронен път.“

§ 34. В чл. 155 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 7, т. 3 накрая се поставя точка и запетая и се добавя „в този случай се прекратява и регистрацията за прилагането на режим в Съюза и на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.“

2. В ал. 10 изречение трето се изменя така:

„В тези случаи датата на прекратяване на регистрацията е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на подаване на заявлението за прекратяване на регистрацията по електронен път.“

§ 35. В чл. 156, ал. 1, т. 1 буква „а“ се изменя така:

„а) услуги с получатели данъчно задължени лица и място на изпълнение на територията на друга държава членка, в която данъчно задълженото лице не е установено, включително по постоянен обект и/или“

§ 36. В чл. 157, ал. 7, т. 3 накрая се поставя точка и запетая и се добавя „в този случай се прекратява и регистрацията на лицето за прилагането на режим извън Съюза и на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.“

§ 37. В чл. 157а се правят следните допълнения:

1. В ал. 1, т. 2, буква „а“ след думите „на територията на страната“ се добавя „и регистрирано на основание чл. 96, ал. 1 или чл. 100, ал. 1“.

2. Създава се ал. 22:

„(22) В случаите по ал. 17, когато представителят се регистрира на основание този член данъчно задължените лица, представлявани в друга държава членка от този представител, могат да продължат да бъдат представлявани от него за целите на режима. В този случай представителят подава заявление за регистрацията на лицата по ал. 4.“

§ 38. В чл. 157б се правят следните допълнения:

1. В ал. 5, т. 3 и ал. 7, т. 3 накрая се поставя точка и запетая и се добавя „в този случай се прекратява и регистрацията на лицето за прилагането на режим в Съюза и режим извън Съюза.“

2. Създава се ал. 21:

„(21) В случаите по ал. 19 данъчно задължените лица, представлявани от този

представител, могат да продължат да бъдат представлявани от него за целите на режима в друга държава членка по идентификация или да изберат нов представител по чл. 157а, ал. 2.“

§ 39. В чл. 158 се създава ал. 8:

„(8) За доставки, за които се прилагат специалните режими по чл. 152, ал. 2, 3 и 5, извършени от регистрирано по глава осемнадесета лице, данъкът е дължим за държавата членка по потребление, където е мястото на изпълнение на доставката.“

§ 40. В чл. 159, ал. 5, изречение второ думите „с квалифициран електронен подпис“ се заличават.

§ 41. В чл. 159б, ал. 6 думите „чл. 96“ се заменят с „чл. 96 или чл. 100, ал. 1“.

§ 42. В чл. 159з ал. 3 се изменя така:

„(3) В случаите по ал. 1 и 2 за дата на регистрацията, съответно за дата на прекратяване на регистрацията, по съответния режим се смята:

1. при промяна на седалище или адрес на управление или промяна на установеността по постоянен обект – датата на настъпване на промяната в съответното обстоятелство;

2. в случаите извън т. 1 - датата на прекратяване на регистрацията е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на подаване на заявлението за deregистрация по електронен път.“

§ 43. В чл. 168а се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Алинея 2 се прилага, когато:

1. доставчикът на стоките е данъчно задължено лице, което е идентифицирано за целите на ДДС в Северна Ирландия с идентификационен номер по ДДС, който съдържа знака/префикса „XI“, или получателят на вътреобщностно придобиване на стоки е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, което е идентифицирано за целите на ДДС в Северна Ирландия с идентификационен номер по ДДС, който съдържа знака/префикса „XI“, и

2. обект на доставка е:

а) вътреобщностна доставка или вътреобщностно придобиване на стоки;

б) вътреобщностна доставка или вътреобщностно придобиване на нови превозни средства;

в) доставки на стоки, които се монтират или инсталират;

г) доставки на стоки по глава осемнадесета, или

д) доставки на стоки под режим складиране на стоки до поискване.“

2. Създава се ал. 5:

„(5) За целите на този закон Северна Ирландия се смята за територия на държава членка и когато данъчно задължено лице с идентификационен номер по ДДС, който съдържа знака/префикса „XI“, е посредник в тристранна операция.“

§ 44. В чл. 172 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 3:

„(3) Освободен от данък е вносът на стоки, извършван от въоръжените сили на други държави членки на Европейския съюз, за ползване от тези въоръжени сили или от придружаващия ги граждански персонал, или за снабдяване на техните офицерски или

войнишки столове, когато силите участват в отбранителни дейности, имащи за цел изпълнение на дейност на Съюза в рамките на общата политика за сигурност и отбрана.“

2. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и се изменя така:

„(4) Редът за прилагането на ал. 1, 2 и 3 се определя с правилника за прилагане на закона.“

§ 45. В чл. 173 се правят следните допълнения:

1. В ал. 6, т. 1 се създава буква „д“:

„д) въоръжени сили на държава членка, когато силите участват в отбранителни дейности, имащи за цел изпълнение на дейност на Съюза в рамките на общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО), определена в дял V, глава 2, раздел 2 от Договора за Европейския съюз;“

2. Създават се ал. 8-14:

„(8) За облагаеми доставки на стоки и услуги с място на изпълнение на територията на страната се прилага нулева ставка на данъка, когато получатели са Европейската комисия или агенция или орган, създадени съгласно правото на Европейския съюз, когато Европейската комисия или такава агенция или орган закупуват тези стоки или услуги при изпълнението на задачите, възложени им от правото на Европейския съюз в отговор на пандемията от COVID-19. Доставчикът е длъжен да разполага с писмени документи, удостоверяващи обстоятелствата за прилагането на нулевата ставка.

(9) Алинея 8 не се прилага, когато получените стоки и услуги се използват от Европейската комисия или агенция или орган, създадени съгласно правото на Европейския съюз, за последващи доставки срещу възнаграждение. В тези случаи получените стоки или услуги подлежат на облагане с данък от Европейската комисия или агенцията или органа, създадени съгласно правото на Европейския съюз, по ред определен с правилника.

(10) Облагаема доставка с нулева ставка е доставката на стоки или услуги до друга държава членка, предназначени за въоръжените сили на всяка държава, която е страна на Северноатлантическия договор, различна от държавата членка по местоназначение, за ползване от тези въоръжени сили или от придружаващия ги граждански персонал, или за снабдяване на техните офицерски или войнишки столове, когато силите участват в общите отбранителни дейности на Северноатлантическия договор на територията на страната.

(11) Облагаема доставка с нулева ставка е доставката на стоки или услуги до друга държава членка, предназначени за въоръжените сили на държава членка, различна от самата държава членка на местоназначение, за ползване от тези въоръжени сили или от придружаващия ги граждански персонал или за снабдяване на техните офицерски или войнишки столове, когато силите участват в отбранителни дейности, имащи за цел изпълнение на дейност на Съюза в рамките на общата политика за сигурност и отбрана.

(12) За възмездно вътребощностно придобиване на стоки се смята употребата на стоки от въоръжените сили на държава членка, когато силите участват в отбранителни дейности, имащи за цел изпълнение на дейност на Съюза в рамките на общата политика за сигурност и отбрана, за нуждите на тези въоръжени сили или от придружаващия ги граждански персонал, които стоки са закупени в друга държава членка и за които не са приложени общите правила за облагане в тази друга държава членка, когато вносът на тези стоки не отговаря на изискванията за освобождаването, предвидено в чл. 172, ал. 3.

(13) За възмездно вътреобщностно придобиване на стоки се смята употребата на стоки от въоръжените сили на всяка държава, която е страна по Северноатлантическия договор, за ползване от тези въоръжени сили или от придружаващия ги цивилен персонал, или за снабдяване на техните офицерски или войнишки столове, когато силите участват в общите отбранителни дейности на Северноатлантическия договори, които стоки са закупени в друга държава членка и за които не са приложени общите правила за облагане в тази друга държава членка, когато вносът на тези стоки не отговаря на изискванията за освобождаването, предвидено в чл. 172, ал. 2.

(14) Освободени са вътреобщностните придобивания с място на изпълнение на територията на страната на стоки, чийто внос на територията на страната би бил освободен от данък по реда на чл. 172, ал. 2 и 3.“

§ 46. В чл. 180в, ал. 3 думите „но не по-малко от 10 000 лв.“ се заличават.

§ 47. В § 1а от допълнителните разпоредби се създават т. 20-22:

„20. Директива (ЕС) 2020/2020 на Съвета от 7 декември 2020 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на временни мерки във връзка с данъка върху добавената стойност, приложим за ваксини срещу COVID-19 и медицински изделия за инвитро диагностика на COVID-19 в отговор на пандемията от COVID-19 (ОВ, L 419/1 от 11 декември 2020 г.).

21. Директива (ЕС) 2019/2235 на Съвета от 16 декември 2019 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност и Директива 2008/118/ЕО относно общия режим на облагане с акциз по отношение на отбранителните дейности в рамките на Съюза (ОВ, L 336/10 от 30 декември 2019 г.).

22. Директива (ЕС) 2021/1159 на Съвета от 13 юли 2021 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на временните освобождавания при внос и някои доставки в отговор на пандемията от COVID-19 (ОВ, L 250/1 от 15 юли 2021 г.).“

§ 48. В приложение № 4 към чл. 66, ал. 2, т. 4 и 5 се създава т. 6:

„6. специализирани млечни формули (с частично хидролизиран протеин и такива за деца с алергии) и диетични храни за специални медицински цели, предназначени за кърмачета, попадащи в Код 2106 90 92 и в Код 2106 90 98 по КН на ЕС“

Преходни и заключителни разпоредби

§ 49. В случаите по чл. 58, ал. 1, т. 2, буква „г“ и чл. 173, ал. 8 от този закон начислен данък за данъчни периоди от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2021 г., за които е приложена данъчна ставка, различна от нулева ставка на данъка, се възстановява на Европейската комисия или агенция или орган, създадени съгласно правото на Европейския съюз от органите на Националната агенция за приходите по реда на чл. 128 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Заявленията за възстановяване се подават до 31 март 2022 г. включително.

§ 50. Условието за освобождаване от данък при внос на стоки, предвидени в чл. 58, ал. 1, т. 2, буква „г“ на този закон, престават да се прилагат, когато Европейската комисия или съответната агенция или орган, създадени съгласно правото на

Европейския съюз, информира страната, че вносът на тези стоки към този момент подлежи на облагане с данък.

§ 51. Условието за прилагане на нулева ставка, предвидени в чл. 173, ал. 8 от този закон, престават да се прилагат, когато Европейската комисия или съответната агенция или орган, създадени съгласно правото на Европейския съюз, информира страната, че доставката на тези стоки или услуги към този момент подлежи на облагане с данък.

§ 52. Параграф 30 се прилага за ваучери, издадени след 31 декември 2021 г.

§ 53. Параграфи 10, 11, 15, 22, 25 и 26 се прилагат за ревизионни актове, влезли в сила след 31 декември 2021 г.

§ 54. В заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (ДВ, бр. 55 от 2020 г.) в § 4 думите „31 декември 2021 г.“ се заменят с „прекратяване на обявената извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, свързана с епидемичното разпространение на COVID-19“.

§ 55. В преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение на Закона за местните данъци и такси (ДВ, бр. 71 от 2020 г.) в § 10 думите „31 декември 2021 г.“ се заменят с „прекратяване на обявената извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, свързана с епидемичното разпространение на COVID-19“.

§ 56. Законът влиза в сила от 1 януари 2022 г., с изключение на:

1. параграфи 17 и 18, които влизат в сила от 1 юли 2022 г.;
2. параграф 8, § 41 и § 44 - 46, които влизат в сила от 1 януари 2021 г.